

**เรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขประมวลรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเก็บภาษีอากรประเมิน, การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขประมวลรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับ ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล และมาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการระงับข้อพิพาททางภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร**

**คุณอมรศักดิ์ พงศ์พสุตม์** (คณะกรรมการกำกับโครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากร)

1. วิธีการนำเสนอควรเอาหลักการนำก่อนแล้วจึงตามด้วยข้อกฎหมาย
2. การยกร่างกฎหมายใหม่ ให้ใช้วิธีการปฏิรูป คือ ยกร่างใหม่ ลืมของเดิมไป ถ้าใช้กฎหมายเดิมเป็นหลักจะเกิดปัญหาเช่นเดิม ดังนั้น หลักการ (concept) ต้องนิ่งก่อน จึงจะร่างได้
3. หลักกฎหมายที่ดียังไม่ได้นำมาใช้
4. ภาษีเงินได้นิติบุคคล ประเด็นปัญหา คือ ตัวเกณฑ์สิทธิ
5. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ญี่ปุ่นใช้หลักบัญชีในการจัดเก็บ แต่ไทยใช้ documentation ในการจัดเก็บ ใช้มิติของการปราบปราม ทำให้ขัดกับประเพณีการค้า
6. ภาษีหัก ณ ที่จ่าย ซึ่งเป็นการจัดเก็บภาษิล่วงหน้า แต่มีปัญหาในทางปฏิบัติที่ยุ่งยาก สับสน เพราะมีหลายอัตรา จึงควรปรับปรุงให้ง่ายขึ้น
7. ภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา มีปัญหาในวิธีการจัดภาษีซ้ำซ้อนกรณีเงินปันผล เครดิตภาษีเงินปันผล เรื่องคณะบุคคล การเสียภาษีของสามีภรรยา การหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดา มารดา ซึ่งนโยบายต้องการให้สิทธิ แต่กลับออกหลักเกณฑ์เสมือนกลัวผู้เสียภาษีจะได้สิทธิ
8. กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้จำเป็นต้องมีลักษณะเป็นอารยะ หากภาษีมีความ harmonize เหมือนระบบของกรมศุลกากร ก็จะแก้ปัญหาไปโดยปริยาย
9. ถ้าเป็นไปได้อยากให้มี frame ว่า developing country จะเป็นอย่างไร รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง transfer pricing ควรเป็นอย่างไร

**ศ.ไพจิตร โรจนวานิช** (ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากร)

1. ขึ้นชมคณะทำงานของกรมสรรพากรที่ได้ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้ดีเยี่ยม และเห็นด้วยกับแนวความคิดที่แสดงออกที่ข้อร่างสุดท้ายทุกประเด็น
2. การร่างกฎหมายมิใช่ทำได้ง่าย ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งเชี่ยวชาญด้านนี้

3. การยึดอาชีพค้าขายทอดตลาดหากยกไปให้ศาลภาษี ต้องยื่นคำร้องต่อศาล ก่ออาจทำให้ไม่ทันการณ์ ทำให้เกิดความเสียหายได้

4. กรณีสามีภรรยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ หากจะกำหนดให้แยกยื่นรายการเสียภาษีต่างหากจากกันก็ได้ ไม่เสียหาย เพราะแนวคิดในทางภาษีทั่วโลกจะมุ่งเน้นความสะดวกรวดเร็วเป็นใหญ่

5. ประเด็นสำคัญ คือ ต้องแก้กฎหมายโดยคำนึงถึงความเป็นธรรม ความสะดวก รวดเร็ว และมี productivity ที่ดี ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เสียภาษี โดยต้องมีบริการที่ดี มีความยุติธรรม เมื่อมีการจัดเก็บเต็มที ก็ต้องคืนเต็มที่เช่นเดียวกัน

#### **คุณจรัส แหยมสร้อยทอง (ผู้อำนวยการสำนักอุทธรณ์ภาษี กรมสรรพากร)**

จะขอพูดในส่วนของที่ปรึกษากรมสรรพากร เราได้รับเอกสารมาล่วงหน้าประมาณหนึ่งวัน การพิจารณาในแต่ละหัวข้อที่ส่งมาให้เราพยายามใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ รวมทั้งเสียงบ่น เสียงต่อว่าของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษีทั้งผู้เสียภาษี นักวิชาการ อาจารย์ ที่ปรึกษา นอกจากนี้ยังคำนึงถึงสิทธิของผู้เสียภาษีและการบริหารจัดการของกรมสรรพากร คือเราพยายามมองทั้งสองด้าน ทั้งด้านคนจัดเก็บ และในด้านของผู้เสียภาษี เนื่องจากไม่มีเวลาไปอ่านเอกสารการวิจัยล่วงหน้ามาก่อน แล้วเรายังสงสัยว่าจำเป็นจะต้องเร่งรีบให้เสร็จภายในเดือนกันยายนนี้หรือเปล่านะค่ะ เพราะว่า มีบางหัวข้อที่จะต้องศึกษาลงไปให้ละเอียดรอบคอบกว่านี้ ทั้งในด้านหลักการ เจตนารมณ์ ปัญหาและผลกระทบ การจะแก้ไขประมวลรัษฎากรทั้งเล่มไม่ใช่เรื่องง่าย จากประสบการณ์ในการร่างกฎหมาย แม้แต่กฎกระทรวงสักฉบับหนึ่งหรือการจะแก้ไขพระราชบัญญัติสักมาตราหนึ่งก็จะต้องใช้เวลา เพราะไม่ได้จบที่เรายังมีบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องอีกจำนวนมาก แล้วก็ต้องมีหลักการ เหตุผลอะไรต่าง ๆ ด้วย ตัวอย่างในส่วนของการอุทธรณ์ การที่จะบอกว่าในแต่ละมาตรานี้ควรจะแก้ไขไหม ก็คิดว่าควรจะแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปแต่ต้องเป็นทั้งระบบนะค่ะ ต้องคิดว่าอย่างไรถึงจะให้ความเป็นธรรมต่อผู้เสียภาษี เพราะการอุทธรณ์เป็นการโต้แย้งการประเมิน ซึ่งเกิดจากการที่เจ้าพนักงานประเมินใช้อำนาจรัฐประเมินภาษีรวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ทำอย่างไรจึงจะทำให้ระบบอุทธรณ์ง่ายและสะดวกรวดเร็ว มี the best practices ที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร จะเลือกระบบของประเทศไทย ซึ่งจะต้องประกอบกันหลายอย่าง เรื่องการอุทธรณ์มีเอกสารงานวิจัย รวมทั้งวิทยานิพนธ์ อยู่มากพอสมควรที่ควรต้องศึกษาก่อน

ในเรื่องภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย เราก็พิจารณาในด้านของผู้หักภาษี ณ ที่จ่าย และในด้านของผู้ถูกหัก ผู้ที่มีหน้าที่ต้องหักนี้บางทีเขายังไม่รู้เลยว่าต้องไปเปิดกฎหมายตรงไหน แล้วเขาต้องหักอย่างไร บางทีไปเปิดกฎหมายมาตราหนึ่ง โอเคไม่ต้องหัก แต่กลับไปปรากฏอยู่ในอีกส่วนหนึ่งของกฎหมายว่าต้องหักภาษี หรือในด้านผู้ที่ถูกหักนี้เขายังไม่ทราบเลยว่าทำไมเขาต้องถูกหัก ทำไมเขาได้รับเงินตามที่

ตกลงกันไว้น้อยลง เกิดข้อโต้แย้งทั้งผู้ต้องหักภาษี ผู้ถูกหักภาษี เจ้าหน้าที่ เนื่องจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ กฎหมาย เราจึงเห็นตรงกันว่าถ้าทำให้กฎหมายง่าย โดยรวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่ รวบรวมทั้งหมดมาไว้ที่เดียวกัน จัดเป็นหมวดหนึ่งเป็นเรื่องภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย จะดีกว่าไหม แต่ในส่วนที่เป็นรายละเอียดตามหัวข้อที่วิจัยมาเรายังไม่ได้พิจารณาลงไปรายละเอียด เพียงแต่คิดในหลักการว่าควรให้ง่ายและควรวางหลักการว่าจะหักภาษีจากการจ่ายเงินได้ประเภทไหนจึงจะเหมาะสม และให้มีจำนวนอัตราภาษีน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมิน เราก็พิจารณาว่าในส่วนของการประเมินประเภทอื่น ๆ นี้ ปรากฏอำนาจในการประเมินไว้เป็นการเฉพาะเรื่องหรือไม่ เช่นในส่วนของการประเมินมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ อากรแสตมป์ ก็มีพูดถึงอำนาจการประเมิน รวมทั้งเบี้ยปรับและเงินเพิ่มไว้โดยเฉพาะแล้ว ต้องนำบทบัญญัติในส่วนทั่วไปมาใช้หรือไม่ คือในส่วนบททั่วไปที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากรประเมินนี้ ในทางปฏิบัติจะใช้ในส่วนของการประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนั้นควรจะบัญญัติลงไปให้ชัดเจนไหมว่าในส่วนของการเกี่ยวแก่ภาษีอากรประเมินตรงไหนบ้างที่ใช้เฉพาะภาษีเงินได้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน

ในการพิจารณาของที่ปรึกษากรมสรรพากรก็พิจารณากันถึงหลักการกว้าง ๆ ซึ่งก็ควรจะต้องตกลงกันให้ได้ก่อนว่าจะใช้หลักการอย่างไร เหตุผลและเจตนารมณ์ในแต่ละเรื่อง แต่ละมาตราอย่างไร แล้วค่อยมาลงในรายละเอียดของแต่ละส่วน แต่ละมาตรา จะดีกว่าไหม ขอบขอบคุณ

**คุณวณิ ทัทนมนเทียร** (ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร)

“ ขออนุญาตนิดหนึ่งนะขอต่อเนื่องจากท่าน ผอ. สำนักอุทธรณ์ภาษี เฉพาะในส่วนของการสรรพากรเอง คือ ในส่วนของคณะที่ปรึกษาและคณะทำงาน เนื่องจากมีการกำหนดเวลาให้พิจารณาเรื่องนี้ในเวลาจำกัดมาก แล้วผลที่ออกมาอยากจะเรียนว่า ไม่มีความพร้อมเลยคะ เพราะว่า มันมีหลายสิ่งที่จะต้องศึกษามากกว่านี้ ในส่วนผู้วิจัยเองใช้เวลาเป็นปี แล้วให้เวลาคณะที่ปรึกษาของการสรรพากรเพียงสองวัน เอกสารที่ผู้วิจัยเขียนมานั้นนะคะ คณะที่ปรึกษาได้รับล่วงหน้าก่อนเข้าประชุมกับคณะทำงานเพียง 1 วัน แล้วจะเอาเวลาที่ไหนไปอ่านละคะ เพราะว่างานอื่นเราก็มีเยอะแยะ เราเป็นห่วงมากคะเรื่องนี้เพราะว่า ถ้าเพื่อรับผลการศึกษาของส่วนกรมสรรพากรว่าเราได้ศึกษาแล้ว แล้วก็มีการโต้แย้งแล้วหรืออะไรนี้ ดิฉันเป็นห่วงมากคะตรงนี้ แล้วก็เป็นการพิจารณาจากคนกลุ่มเล็กนิดเดียว เชื่อว่าคนกลุ่มอื่นๆ ก็ควรจะต้องได้รู้ด้วยกันทั้งหมด เพราะเป็นเรื่องสำคัญ เป็นกฎหมายที่ใช้จัดเก็บภาษีอากร ไม่อยากให้เกิดการผิดพลาด มีปัญหาต่อไปในอนาคต ดิฉันเห็นว่าการริเริ่มของท่านอธิบดีนี้เป็นสิ่งดีมาก ไม่ว่าเรื่องนี้จะจบเมื่อไรก็ตาม ไม่จำเป็นจะต้องจบตอนนี้คะ จบเมื่อไรก็ตาม ก็ควรจะต้องบันทึกไว้ว่านี่คือการริเริ่มของท่านอธิบดีสาคิน ตรงนั้นเราไม่ห่วงเลย แต่ว่าเรา

เป็นห่วงเนื้อหาที่เราทำอยู่นี้ เป็นห่วงกลัวว่าหลังจากจบในวันนี้แล้วจะคิดว่าทางกรมสรรพากรยอมรับแล้วว่าที่ได้แย้งไว้เนี่ยเพียงพอแล้ว ไม่ใช่เนาะ ก็ขอเรียนว่ามีปัญหามากมาย ยังศึกษากันไม่ละเอียดเลยละ ”

**รศ.ทักษมัย อุทกสูตร (ผู้ดำเนินรายการ)**

ได้ชี้แจงว่าโครงการนี้เป็นการริเริ่มของท่านอธิบดี เป็นการจุดประกายขึ้นมาเพื่อให้มีการดำเนินการต่อ เมื่อมูลนิธิได้นำเสนอผลการศึกษาให้กรมสรรพากรทราบแล้ว กรมสรรพากรจะไม่เห็นด้วย หรือเห็นด้วยแต่มีข้อโต้แย้งก็ล้วนเป็นสิ่งที่ดีเพราะจะช่วยให้เกิดประเด็นข้อเสนอแนะเพื่อที่ทางฝ่ายรัฐบาลจะนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินใจบนพื้นฐานทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายผู้ปฏิบัติการ สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้และอนาคตต่อไป ไม่มี commitments ใดๆ กับผู้ใดทั้งสิ้น ศึกษาไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว รัฐมนตรีท่านใดไม่เอาก็จบ

**คุณชวรงค์ อุตสาสิน (ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากร)**

1. ธุรกิจเอกชนมีการแข่งขันกันสูง ภาษีเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งในทางธุรกิจ ในการตัดสินใจจะทำธุรกิจก็จะมองว่ามีภาระภาษีอย่างไร คู้มหรือไม่คู้มที่จะลงทุน หากระบบภาษีของเรายุ่งยากซับซ้อน เขาก็อาจไม่มาตั้งธุรกิจในประเทศไทย แต่หันไปลงทุนในประเทศอื่นแทน
2. ควรผลักดันให้มีการแก้กฎหมายใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยหลักการว่าควรจะเป็นอย่างไร อย่าไปคิดถึงเรื่องเก่า
3. คิดเกี่ยวกับภาษีทั้งหมดน่าจะนำไปสู่ศาลภาษีอากรกลาง เพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษี
4. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ควรจะมีคนที่เป็กลางจากภาคเอกชนมาร่วมในคณะกรรมการ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้เสียภาษี หากคิดจบได้ที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จะทำให้มีคดีไปสู่ศาลภาษีอากรกลางน้อยลง

**คุณวัฒน์ วัฒนศิริ (ผู้ตรวจราชการ 9 กรมสรรพากร)**

1. กรณีการหักภาษี ณ ที่จ่าย เห็นด้วยที่จะให้บริษัทผู้ซื้อสินค้าต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย เป็นการสร้างหลักฐานให้กับทั้งด้านผู้ซื้อและผู้ขาย เป็นประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี
2. เห็นด้วยที่จะให้ผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้รับผิดชอบฝ่ายเดียวสำหรับการไม่หักภาษี ณ ที่จ่าย
3. มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรให้กรมสรรพากร ได้มีโอกาสอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ได้ด้วย

เรื่อง มาตรการเกี่ยวกับปัญหา และแนวทาง แก้ไขภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา  
เรื่องประเภทเงินได้, การหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน, การจัดเก็บภาษี  
อากรกรณีคณะบุคคล และ การจัดเก็บภาษีอากรหญิงมีคู่สมรส

### 1. ประเภทเงินได้ :

ศ.ไพจิตร โรจนวานิช:

เห็นด้วยที่จะแยก ประเภทเงินได้เป็น

- 1.จากแรงงาน
- 2.จากทรัพย์สิน
- 3.จากการประกอบการค้า

แต่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า เดิมประมวลฯ ได้แยกประเภทเงินได้ไว้เนื่องจากเพื่อประโยชน์ในการ  
หักค่าใช้จ่าย เช่น เงินได้ที่เกิดจากน้ำพักน้ำแรง กับเงินได้ที่ไม่เกิดจากน้ำพักน้ำแรง การหักค่าใช้จ่าย  
ย่อมต่างกัน สำหรับเงินได้ ตาม ม.40(3)(4) ซึ่งไม่ได้เกิดจากน้ำพักน้ำแรงไม่ให้หักค่าใช้จ่ายเลย สรุป  
คือ เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานศึกษาผลวิจัย

คุณวิสูตร กาญจนปัญญาพงศ์

ประเภทเงินได้ เงินได้อื่นๆ เดิมอยู่ใน มาตรา40(8) ก็ควรรวมในประเภทที่ 3

### 2. การจัดเก็บภาษีอากรหญิงมีคู่สมรส:

คุณไพจิตร โรจนวานิช:

ให้แยกยื่น เพราะปัจจุบันนี้หญิงมีสามีก็มีอิสระในการเลือกใช้นามสกุลของตนเองหรือใช้นางสาวก็ยังได้ ฉะนั้น ในการเสียภาษีก็ควรมีอิสระในการที่จะเลือกเสียภาษีก็ได้ revenue by gorn  
โดยต้องศึกษาว่า revenue by gorn จะใช้ซักเท่าไร กรมสรรพากรจะรับได้มากน้อยแค่ไหน จะทำ  
อย่างไรให้สะดวกและ simplify ที่สุด

### 3. การจัดเก็บภาษีอากรกรณีคณะบุคคล

ศ.ไพจิตร โรจนวานิช:

มีความเห็นว่า ต้องพิจารณาในประเด็นว่าคณะบุคคลในปัจจุบันประกอบด้วย คณะบุคคล 2  
ประเภทด้วยกัน คือ

3.1 คณะบุคคลที่เข้าลักษณะเป็นหุ้นส่วนสามัญ คือบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงเข้าร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน โดยมุ่งหวังผลกำไรจากกิจการนั้นๆ

3.2 คณะบุคคลที่ไม่เข้าลักษณะเป็นหุ้นส่วนสามัญ แต่เป็นกรณียุคบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงเข้าร่วมกันทำกิจการร่วมกันแต่ไม่ได้มุ่งหวังกำไร เช่น ตั้งขึ้นมาเพื่อจัดหาทุน เพื่อการกุศล เป็นต้น จัดวิ่งเดินเพื่อการกุศล จัดกีฬาเพื่อการกุศล แต่ไม่ได้มุ่งหวังกำไรของตนเอง ซึ่งในกรณีนี้ถือว่าเป็น “คณะบุคคล” ตามประมวลรัษฎากรจริงๆ

ดังนั้น วิธีการที่ดีที่สุด ให้คณะบุคคล ตาม 3.1 ยื่นเสียภาษีในนามของคณะบุคคลเช่นเดิม แต่ให้ทางบุคคลโดยมีผู้สอบบัญชี ซึ่งท่านเชื่อแน่ว่า จะจัดช่องทางหลีกเลี่ยงภาษีอากรได้

#### คุณจรรยา อุตธาธิน:

มีความเห็นว่า คณะบุคคลเป็นปัญหาหรือช่องทางให้คนหลีกเลี่ยงภาษีมาก ตัวอย่าง คือ

1. พ่อ แม่ ลูก มีเงินฝากธนาคาร แม่มีอัตราภาษีถ้ารวมเงินเดือนแล้วเสียภาษีอยู่ที่ 30 % ของบุคคลธรรมดา เงินฝากทางธนาคารโดยหัก ณ ที่จ่าย 15 % ต้องเสียฟรีๆ ถ้าวิธีการง่ายๆ คือเอาลูกมาบวกกับแม่คนหนึ่ง ก็เป็นคณะบุคคลเอาเงินไปฝากเสียภาษี 15 % แต่สิ้นปีเรียกคืนลูกหักก็เสียแค่ 5 %

2. รับจ้างเป็นวิทยากรมีเงินเสียภาษีถ้ารวมเงินเดือนแล้วเสีย 30 % แต่เมื่อเป็นคณะบุคคล วิธีตามข้อเสนอแนะของคณะทำงานฯ นั้นจะใช้ไม่ได้ผล การที่คณะทำงานฯ ให้หักเหมา 15 % ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายเขาก็เรียกคืนได้ ควรหาวิธีการไม่ให้ใช้ช่องทางนี้ในการหลีกเลี่ยงภาษีจะดีกว่า โดยให้ความเห็นว่า วิธีการของ อ.ไพจิตร โรจนวานิช ก็ดีคือ หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ให้กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขการจัดตั้งคณะบุคคลให้ชัดเจน เนื่องจากทุกวันนี้การจัดตั้งคณะบุคคลง่ายเกินไป

#### คุณพิพัฒน์ วรรณาลี (ผู้นำเสนอ)

อธิบายข้อเสนอแนะความเห็นของคณะทำงานและที่ปรึกษาว่า ความเห็นของ นายจรรยา อุตธาธิน ที่ว่า การจัดเก็บภาษีในอัตรา 15% สามารถเรียกคืนนั้น ความเห็นของคณะทำงานและที่ปรึกษา หมายความว่า กำหนดคณะบุคคลนี้เสียอัตราเท่าไร? ไม่ใช่ว่าถูกหักเท่าไรแล้วขอคืน สมมติว่าเรากำหนด 30% ท่านใช้ช่องทางของคณะบุคคลหรือหุ้นส่วนที่มีเงินบุคคลไปเปิดบัญชีเงินฝาก 2 คนถูกหัก 15% ก็เพียง 15% ตรงนั้นมาเป็นเครดิตกับ 30% ที่ต้องเสียอัตราตรงนี้ ไม่ใช่ให้เพื่อขอคืน ยกตัวอย่าง เช่น เรากำหนดให้เสียไม่ต่ำกว่า 15% โดยไปเทียบกับอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย โดยถ้าสมมติว่าเรากำหนด 20% หรือ 30% แล้วท่านนำเงินไปฝากธนาคารโดยหัก 15% อันนี้สามารถนำมาเครดิตได้ท่านเองไม่ให้นำมาขอคืน

### คุณอมรศักดิ์ พงศ์พศุตม์:

พูดถึงทฤษฎีภาษีของโลก มีหน่วยภาษีระหว่างบริษัทหรือหน่วยธุรกิจกับผู้ถือหุ้น ซึ่งทฤษฎีภาษี 2-3 ทฤษฎี คือ 1. เก็บบริษัทไม่เก็บผู้ถือหุ้น 2. เก็บผู้ถือหุ้นไม่เก็บบริษัท 3. เก็บจากบริษัทแล้วไปเก็บจากหุ้นส่วนอีกทีหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ใช้วิธีที่ 3

แต่ในขณะบุคคลประเด็นที่เกี่ยวข้องคือ กฎหมายปัจจุบันไม่เก็บกับส่วนแบ่งกำไร ก็เก็บระดับตัวหน่วยภาษิตั้งนั้น ประเด็นก็คือเราจะรับตรงนี้ได้หรือไม่ ในกฎหมายของหลายประเทศนั้น เก็บระดับผู้ถือหุ้นอย่างของอเมริกา บ้านเราผมยังมองว่าความเป็นอารายะก็ยังคงคิดอย่างนั้นคิดอะไรก็ตามก็ต้องคงความเป็นอารายะว่าจะเป็นอย่างไร ที่นี้ของเราในปัจจุบันมี 2 ประเภทคือ คณะบุคคลจริง และไม่จริง จริงก็เป็นไปตามธรรมชาติตามที่ อ.ไพจิตรฯ พูด ที่ไม่จริงโดยหลักเป็น นิติกรรม อำพรางซึ่งในมุมมองก็ว่ากันไป ประเด็นของการตั้งตัวนี้ก็คือ notoriety ทางภาษีว่า ขณะนี้หน่วยภาษีต่าง ๆ กรมสรรพากรไปวางกลไกให้เกิดความแตกต่างในการจัดเก็บในตัวอัตราภาษี หรืออะไร ก็แล้วแต่ อย่างบุคคลธรรมดาเป็น progressives rate คณะบุคคลก็ไปจัดอยู่ในประเภทเดียวกันที่เป็น progressives rate ดังนั้น คุณคือประเด็นต้องคิดว่าต้องการอะไร อารายะเป็นอย่างไร ปกติต้องมี controller แต่ขณะนี้เราขาดตรงนี้อยู่ วางอะไรก็ตาม คอนเซ็ปต์ ต้องมาก่อน

### ไม่ลงชื่อเขียนใส่กระดาษ A4

คนที่ 1: กรณีคณะบุคคล ซึ่งคณะที่ปรึกษาและคณะทำงานเสนอว่า หัก 15 % จากเงินได้พึงประเมินน่าจะไม่เป็นธรรม แต่เห็นด้วย กับการให้คณะบุคคลต้องจัดทำบัญชีและตรวจสอบบัญชีโดยผู้สอบบัญชี และแหล่งเงินได้เดียวกัน ไม่ควรอนุมัติให้จัดตั้งคณะบุคคลมากกว่า 1 คณะบุคคล เช่นเงินได้ดอกเบี้ยเงินฝาก ควรตั้งคณะบุคคลได้เพียงคณะเดียว เป็นต้น

คนที่ 2: กรณีคณะบุคคล เห็นด้วยกับ อ.ไพจิตร โดยกำหนดรายละเอียดของ หสม./ คณะบุคคล ลักษณะ+วัตถุประสงค์+ส่วนแบ่งกำไร + การทำบัญชี (นำ 161 ไปใช้บังคับ) ที่มีความชัดเจนมากกว่านี้

## 4. การหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

### คุณทวีศรี วิทยาริพย์

ความเห็น: การหักค่าลดหย่อน บิดา มารดา ควรให้บุตรทุกคนหักลดหย่อนได้เต็มจำนวนตาม เกณฑ์ที่กำหนด เกณฑ์ที่กำหนด อาจจะเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือ เป็นจำนวนร้อยละของเงินได้ แต่ไม่เกินจำนวนเงินที่กำหนด หรือเป็นจำนวนเงินแต่ไม่เกินร้อยละของเงินได้ (แล้วแต่การศึกษา) เพราะเห็นว่า ผู้ขอหักลดหย่อน เป็นผู้เสียภาษีทุกคน บุตรทุกคนที่เป็นผู้เสียภาษี จึงควรได้รับสิทธินี้ด้วย